

27. října 2024

TEXT Peter Horváth <horvath@cryptoanarchy.institute>

DSGN No Good Kid <nogoodkid@cryptoanarchy.institute>

NOCOINER SYNDROM

2024

Tato studie představuje a analyzuje nocoiner syndrom - stav, kdy jedinci, zejména takoví, kteří těží z Cantillonova efektu současného finančního systému, vnímají ty, kteří si Bitcoin osvojili mezi prvními, jako nemorální.

*V jádru každé
civilizace leží koncept
h o d n o t y .*

Od vzniku Bitcoinu jsme u některých skupin, zejména u těch, které působí v tradičních finančních institucích, zaznamenali psychologický fenomén, který se vyznačuje morálním odporem vůči prvním uživatelům Bitcoinu a systému samotnému.

Tato studie představuje a analyzuje nocoiner syndrom – stav, kdy jedinci, zejména takoví, kteří těží z Cantillonova efektu současného finančního systému, vnímají ty, kteří si Bitcoin osvojili mezi prvními, jako nemorální.

Prostřednictvím případové studie nedávné akademické práce jistých zaměstnanců Evropské centrální banky zkoumáme, jak se nocoiner syndrom projevuje v akademickém diskurzu a institucionálním chování.

Analyzujeme základní příčiny tohoto syndromu, včetně kognitivní disonance z promarněných příležitostí a psychologického dopadu práce v rámci inflačních měnových systémů. Tato studie zpochybňuje běžné mylné představy o morálnosti včasného přijetí Bitcoinu tím, že zkoumá rizikovou povahu včasných investic a ukazuje, jak hodleři přispívají k zachování ekonomických zdrojů.

Navrhujeme několik přístupů k léčbě nocoiner syndromu a zdůrazňujeme důležitost pochopení komplexních systémů a omezení centrálního plánování. Naše analýza naznačuje, že tento syndrom není pouze osobním psychologickým stavem, ale širším společenským jevem s důsledky pro hospodářskou politiku a chování institucí.

Klíčová slova:

Bitcoin, kognitivní disonance, Cantillonův efekt, měnová psychologie, centrální bankovnínictví, komplexní systémy, rané přijetí, institucionální chování, adopce kryptoměn, psychologická ekonomie

Co činí jednu věc
hodnotnější,
než jinou?

Od zavedení elektronických peněz s volně pohyblivými tržními cenami pozorujeme převládající psychologický stav, který se vyznačuje zkresleným vnímáním toho, jak jsou tyto inovativní měny ve společnosti distribuovány. Zavedli jsme termín „nocoiner syndrom,“ který zmíněný stav popisuje. V této studii se budeme zabývat definicí nocoiner syndromu, podíváme se na jeho příčiny, důsledky a možné způsoby, jak s ním zacházet.

Nocoiner syndrom je stav, kdy člověk vnímá první uživatele Bitcoinu jako nemorální. Často tento stav pramení z jejich přesvědčení, že ti, kteří si Bitcoin osvojili mezi prvními v jejich okolí, rychle zbohatli tím, že nic nevyráběli, a „prostě jen kupovali Bitcoin“.

O oprávněnosti tohoto vnímání budeme hovořit v pozdější části, ale základní příčinou syndromu je vnímání „ujetého vlaku“ a další zdůvodnění, proč je samotný Bitcoin a také jeho první uživatelé špatní, nemorální nebo chybní. Takovýto úsudek je základem pro hodnocení stavu. Status je stav, postavení nebo pozice člověka ve vztahu k ostatním. Je to funkce uspořádání, která pomáhá lidem najít jejich místo v hierarchii.

Nocoiner syndrom neznámá jen to, že nemáte žádný Bitcoin. Většina lidí na této planetě v době psaní této studie žádný Bitcoin nemá. Někteří o něm nevědí, někteří neinvestovali dostatek času, aby se o Bitcoinu dozvěděli, a někteří ho pro jeho vlastnosti nechtějí nebo nepotřebují. **Bitcoineři nemusí posuzovat lidi podle toho, zda vlastní či nevlastní Bitcoin nebo zda jej používají, stejně jako neposuzujeme lidi podle způsobů dopravy, které používají, nebo podle toho, jak se oblékají.**

Je odpor vůči prvním uživatelům Bitcoinu založen na etice, nebo je spíše založen v závislosti a lítosti?

Aby mohli být diagnostikováni s nocoiner syndromem, musí jedinci aktivně oponovat a odsuzovat bitcoinery. To často zahrnuje skrývání traumatu z minulého odmítání Bitcoinu coby nefunkčního systému nebo skrývání potlačovaných pocitů typu „ujel nám vlak“ nebo „už je pozdě“. To vede k nepřátelství vůči bitcoinerům.

Případová studie

04

V článku „The distributional consequences of Bitcoin“ od dvou zaměstnanců Evropské centrální banky, jmenovitě Ulricha Bindseila a Jürgena Schaafa, můžeme zažít plně rozvinutý nocoiner syndrom ve formě akademické studie. Vzhledem k tomu, že tento dokument financovali daňoví poplatníci prostřednictvím platů těchto dvou zaměstnanců ECB, můžeme jej zkoumat jako jasný příklad nocoiner syndromu. Ve zmíněné studii tito dva zaměstnanci velmi akademickým jazykem rozebírají svůj traumatický zážitek, a protože toto trauma nedokážou plně zpracovat osobně, rozhodli se svou morálku přenést na zbytek společnosti.

Podle jedné z teorií těmto lidem nejenže ujel vlak, ale uvědomili si, že jejich mzdy jsou vypláceny inflační měnou, jejíž kupní síla v čase klesá. Můžeme si jen představovat, jak traumatizující musí být pracovat pro veřejnou instituci, která vydává produkt (euro), jenž nedosahuje ani cílového znehodnocení kupní síly (deklarovaného jako 2 % ročně coby oficiální cíl centrální banky). Navíc hlavní aktéři ECB – státy, které tento produkt používají jako národní měnu a zákonné platidlo – svým jednáním soustavně projevují nedůvěru ve vlastní měnu, především jejím „shortováním“ prostřednictvím vydávání dluhopisů denominovaných v eurech. Deficitní výdaje prostřednictvím státních dluhopisů jsou sázkou na znehodnocení kupní síly měny. Zdanění peněžní iluze zisků, které jsou způsobeny znehodnocením fiat měny mezi začátkem a koncem účetního období, je dalším způsobem, jak státy těží ze znehodnocení měny.

*Zvláštní. Existuje někdo jiný,
kdo navrhuje produkty tak,
aby selhaly, a z tohoto
selhání sám těží?*

Mohlo by přirozené sluneční
světlo a osobní svoboda
zplodit jiné myšlenky?

Desítky let strávených v obrovské byrokratické instituci ve Frankfurtu, pod nezdravým umělým osvětlením a v přísné státní hierarchii, si vybraly svou těžkou daň. Zároveň musí tito zaměstnanci sledovat, jak lidé s rostoucím nadšením přijímají jejich konkurenční produkt - Bitcoin. O této oblibě svědčí nejen samotný cenový vývoj, ale také výrazná nerovnováha mezi dlouhými a krátkými pozicemi, která silně upřednostňuje dlouhé pozice - o čemž svědčí konzistentní contango u futures na BTC/EUR a BTC/USD. Takový výrazný kontrast musí mít významný vliv na rozvoj nocoiner syndromu. Tito dva zaměstnanci sami strávili roky snahou přesvědčit veřejnost, že Bitcoin je mrtvý, používá se ke zlým účelům a poškozuje stabilitu světa. Mezitím vzkvétá adopce zdola nahoru - počínaje prvními uživateli, přes instituce a poskytovatele institucionálních aktiv (ETF), až po státy, jako je Salvador. Je přirozené, že při tak silném psychickém stresu a nesouladu s realitou se jejich kognitivní disonance projeví tím, co znají nejlépe - akademickou prací.

Pánové Bindseil a Schaaf jsou jasně viditelným příkladem nocoiner syndromu. Tento stav však převládá i mezi centrálními bankéři, částí finančního sektoru a dokonce i širokou veřejností, která používá fiat měny a je nucena jít do longu. Vědomí, že jejich důchod bude vyplácen ve stejné znehodnocující se měně, musí mít negativní dopady na jejich dlouhodobé duševní zdraví. Nocoiner syndrom často doprovází chronický stres, poruchy příjmu potravy, nepřijemnosti v sociálních interakcích a obecně negativní pohled na společnost a svět jako celek. Zkušenost jak s vysoce esoterickou a mylnou vírou v centrální plánování na jedné straně, tak s neustálým nedostatečným výkonem zmíněného plánování vede k další kognitivní disonanci, která se často řeší nadějí na změnu vedení, protože lepší vůdci by si vedli lépe. Ne, to se nestane. Ekonomika je složitý systém a my s jistotou víme, že složité systémy nelze plánovat centrálně a výsledky budou špatné. Od vydání knihy Stephena Wolframa Nový druh vědy v roce 2002 máme pro tento problém název - výpočetní neredukovatelnost. Víme, že tento problém nevyřeší lepší modely.

Práce zveřejněné analytiky centrální banky jsou více či méně mechanismem zvládnutí tohoto hlubokého psychologického traumatu, včetně, ale nejen, nocoiner syndromu. Pochopení složitosti světa a vypnutí fiat myšlení, přijetí

decentralizace a objevování zdola nahoru vede k mnohem lepším výsledkům, a to jak pro rané osvojitele, tak pro pozdní příchozí, bez ohledu na směnný kurz Bitcoinu vůči fiat měnám. Necháváme účastníky systému (agenty), aby vypočítali následující stav systému. Tento výpočet nemůžeme zjednodušit (jak ukázal Wolfram), ale můžeme být jeho součástí.

Proč někteří lidé a instituce
odmítají Bitcoin a na jaké
hlubší obavy to může
poukazovat?

Jak by mohlo přijetí
decentralizovaných měn jako je
Bitcoin ovlivnit důvěru
v tradiční měny a banky a co by se
mohlo stát s ekonomikou
v dlouhodobém horizontu?

*Odpor vůči změnám
znamená lpět na minulosti,
ale budoucnost přeje
o d v á ž n ý m .*

0.5 *Moralita těch, kteří přišli první*

Krátce po vzniku Bitcoinu začali s touto technologií experimentovat první uživatelé. Očekávaná návratnost, očištěná o riziko, byla velmi nízká. **V roce 2010 zaplatil Laszlo Hanyecz 10 000 Bitcoinů jednomu nadšenci za dvě pizzy, což byla jedna z prvních reálných transakcí s touto kryptoměnou.** Tehdejší cena odrážela očekávání prvních uživatelů ohledně hodnoty Bitcoinu.

Mnoho prvních uživatelů vyzkoušelo spoustu jiných projektů. V roce 2009 americká vláda účinně ukončila provoz e-gold, online digitální měny kryté fyzickým zlatem, tím, že stíhala její zakladatele za provozování nelicencovaného obchodu s penězi, což vedlo k jejímu pozastavení a následné likvidaci. Liberty Reserve, centralizovaná služba digitální měny kryté zlatem, byla uzavřena v roce 2013, kdy byl její zakladatel zatčen. Bitcoin neměl dobré vyhlídky, ačkoli je imunní vůči napadení centrální autoritou. Tvůrce Bitcoinu, Satoshi Nakamoto, se rozhodl zůstat v anonymitě, čímž odstranil možný vektor útoku.

Na začátku roku 2010 byl nákup Bitcoinů riskantní záležitostí s vysokou pravděpodobností totálního selhání. Tito první investoři neúměrně vytvářeli (produkovali) hodnotu v ekosystému Bitcoinu, později se k nim přidali slavní hodleři, kteří by Bitcoin nikdy neprodali.

*Byl úspěch Bitcoinu nevyhnutelný?
Bylo to součástí jeho „kódu“?*

Nebyli odměněni pouze za to, že měli štěstí, ale především za to, že vytrvali a věřili v systém Bitcoinu, přestože poměr rizika a odměny byl ze začátku děsivý.

Zájemci, kteří se k bitcoinové ekonomice připojili později, vstupují do trhu za vyšší cenu, ale s menším rizikem.

Podle výzkumu Porkopolis Economics Top Money je Bitcoin v roce 2024 šestým největším rezervním aktivem světa, přičemž hodnota rezerv je jen zhruba pětikrát menší než hodnota eura a dolaru (zlato je stále králem, zhruba 3x větší než USD a EUR a 12x větší než Bitcoin). **Bitcoin jen tak nezmizí. Je dnes důležitějším rezervním aktivem, než stříbro nebo britská libra.** To znamená, že pokud zvážíme riziko Bitcoinu, může být lepší nápad vstoupit do bitcoinové ekonomiky nyní než v roce 2010. Riziko je totiž pryč.

Otázka morálky by potom měla být obrácena – early adopters jsou ti, kteří sklízí plody své riskantní investice, ale právě díky nim Bitcoin vyrostl a dnes se pohybuje na stejné úrovni jako přední rezervní aktiva světa. Tito uživatelé Bitcoinu také snížili riziko investice a pokračují v tom tím, že jsou neústupnými hodlery.

Poučení z této části příběhu je následující - doporučujeme překonat kognitivní disonanci a traumatizující zážitky z nocoiner syndromu a převést morální odsudek na pocit vděčnosti a uznání za službu, kterou tito první osvojitelé Bitcoinu poskytli tím, že vytvořili něco nového, zdola nahoru. Jejich přesvědčení a víra přispěly k tomu, že se Bitcoin dostal tam, kde je dnes.

jak může uznání
a ocenění vyjít odpor?

06

Statický vs. dynamický pohled na ekonomiku

Pro centrální plánovače (a lidi, kteří věří v centrální plánování) je zcela běžný statický pohled na ekonomiku. Ten je pro jejich pohled na svět nezbytný, protože mít dynamický pohled na svět koliduje s výpočetní neredukovatelností a nemožností předvídat dopady jejich jednání. Pánové Bindseil a Schaaf předvedli pouze ukázkou distribuce, aniž by uznali dynamiku a roli prokázaných preferencí v průběhu času.

V začátcích mnozí první uživatelé Bitcoinu investovali malé částky a často prodávali při „magických“ cenových hodnotách, jako \$100, \$500, \$1,000 a \$10,000. Jak se rizika snižovala, znovu investovali mnohem větší částky, i když za značně vyšší ceny. Tento příliv a odliv je zdravý pro každou ekonomiku, ale zcela chybí ve světovém názoru lidí postižených nocoiner syndromem, jako jsou pan Bindseil a pan Schaaf.

Jedním z důvodů, proč si současní early adopters zaslouží návratnost svých Bitcoinů, je to, že měli možnost prodat (a tím spotřebovat vzácné zdroje ekonomiky), avšak rozhodli

jak omezený pohled centrálních
plánovačů brání tomu, aby
rozpoznali význam early
adopters při výstupu z droždí?

se ponechat si své Bitcoinů a pozdržet spotřebu. Tito lidé tak (na rozdíl od článku pánů Bindseila a Schaafa) šetří vzácné zdroje ekonomiky - mají k nim přístup, ale zdržují se využívání tohoto přístupu a rozhodli se aktivum nadále držet. Tyto vzácné zdroje - budovy, lidská práce, nemovitosti, továrny, stroje nebo spotřební materiál - jsou pak k dispozici k využití ostatním lidem. Jejich nečinnost (rozhodnutí neutrácet) dále motivuje k zachování vzácných zdrojů, což zvyšuje skutečné bohatství společnosti.

Můžeme konstatovat, že jakýkoli pohled na ekonomiku, který je v zásadě statický (a nikoli dynamický), se zcela míjí účinkem a lze jej odmítnout jako neúplný.

Distribuční důsledky fiat měn

07

Spojme tyto koncepty a podívejme se na distribuční důsledky fiat měn v dynamické ekonomice. Cantillonův efekt popisuje jev, při kterém má injekce nově vytvořených peněz do ekonomiky nerovnoměrný vliv na ceny, z čehož mají prospěch ti, kteří nové peníze obdrží jako první. V kontextu fiat měn emitovaných centrálními bankami je tento efekt obzvláště významný, protože centrální banky, měnové orgány a komerční banky mohou vytvářet peníze bez větších fyzických omezení.

Distribuční důsledky Bitcoinu mají mnohem menší dopad na ekonomiku, jednak proto, že měnová inflace je nízká (přibližně 0,84 % ročně), ale nově vytvořené mince mají vysoké výrobní náklady. Ziskové marže jsou silně závislé na ceně energie, aktuálním výpočetním výkonu v síti a ceně kapitálu (ASIC minery a další hardware). V silně konkurenčním prostředí těžaři často pracují s maržemi nižšími než 10 %.

Srovnajte to s fiat měnami, kde jsou výrobní náklady téměř nulové. **Ti, kteří jsou nejbližší zdroji tvorby nových peněz - včetně pánů Bindseila a Schaafa - mají z těchto nově vytvořených jednotek prospěch dříve, než ovlivní obecnou cenovou hladinu.** V rámci mechanismu vyrovnávání se s příznaky svého vysoce rozvinutého nocoiner syndromu ukazují prstem na ostatní, zatímco by měli ukazovat na sebe a přemýšlet o tom, jak jejich práce - nejen jejich mzdy, ale i jejich širší tvůrčí výstup - ovlivňuje širší ekonomiku. Doslova kradou kupní sílu společnosti tím, že pracují pro instituci vytvářející podřadný peněžní produkt, který je postaven na konceptu krádeže kupní síly.

Na druhou stranu my, jako bitcoineři, nechováme žádnou zášť, protože jsme konstruktivní a tento problém si řešíme velmi jednoduše - nikdy nejsme na straně jejich fiat měn, spoříme a používáme Bitcoin. Tyto negativní dopady na naši kupní sílu lze dokonce zmírnit tím, že uděláme to, co dělají primární emitenti fiat měn (státy a banky) - shortujeme fiat měnu prostřednictvím dluhu.

*opcionality je
forma svobody.
Nechme si
tyto dveře
otevřené...?*

Ironií je, že hlavními oběťmi tisku peněz jsou právě lidé, kteří jsou cílovou skupinou propagandy nocoiner syndromu - uživatelé jejich podřadného produktu (fiat měn), obyčejní muži a ženy, kteří Bitcoin zatím nepoužívají.

Možná právě toto uvědomění vedlo pány Bindseila a Schaafa k sepsání jejich článku - **bitcoineři mají východisko**, ostatní uživatelé fiat měn se rozhodli tuto možnost zatím nevyužít, ale je jim k dispozici. Centrální plánovači, jako je šéfka ECB Christine LaGardeová, to chápou a obávají se toho. O Bitcoinu řekla, že „je to záležitost, která musí být dohodnuta na globální úrovni, protože pokud existuje únik, bude tento únik využit“. Ano, je využíván, aby se uniklo Cantillonovu efektu a účinkům centrálně plánovaných fiat peněz, které ničí bohatství. Bohužel pro paní LaGardeovou a její kolegy je na „dohodu na globální úrovni“ v této věci pozdě.

Samozřejmě, Cantillonův efekt má negativní důsledky na ekonomiku jako celek, nejen na inflaci a rozdělování příjmů. Cantillonův efekt negativně ovlivňuje i produkční

kapacitu ekonomiky, protože podnikatelé s preferovaným přístupem k nově vytvořeným peněžním jednotkám mohou alokovat kapitál způsobem, který neodpovídá skutečným preferencím trhu. Přístup k levnému dluhu, státním dotacím nebo přímým smlouvám se státními subjekty jim (a jejich zaměstnancům) umožňuje alokovat kapitál, aniž by za to nesli plnou odpovědnost, a náklady se pak přenášejí na celou společnost. Zatímco HODLeři se častěji než jindy rozhodují pro úsporná opatření a šetření vzácnými zdroji, nové jednotky fiat měny vytvořené prostřednictvím dluhu musí být utraceny, než ztratí svou hodnotu.

Inflační politika fiat měn tak vede k ničení bohatství a ochuzení celé ekonomiky.

*Hledáme štěstí, nebo se
jen snažíme vyhnout
n e p o h o d l í ?*

Předvídání důsledků a skin in the game

08

Klíčovou charakteristikou nocoiner syndromu je vyhýbání se účasti na trhu, přičemž postižené osoby si udržují silné teoretické pozice. Ti, kteří tímto syndromem trpí, často pronášejí prohlášení jako „Bitcoin selhal“ nebo „Bitcoin nikdo nepoužívá,“ jak je uvedeno v článku „ETF approval for Bitcoin – the naked emperor's new clothes.“ Nicméně jim

výrazně chybí jakákoli finanční expozice k těmto předpovědím, například v podobě krátkých pozic. **Tento rozpor mezi přesvědčením a činy představuje základní aspekt syndromu.** Když jsou jejich předpovědi o zániku Bitcoinu opakovaně vyvráceny tržní realitou, vytváří to další psychologický stres, který posiluje cyklus. Neschopní smířit se s jejich neschopností přesně predikovat pohyby trhu, uchylují se k morálním soudům a tvrdí, že Bitcoin „destabilizuje“ ekonomiku nebo „krade od společnosti.“ Zvláště výmluvné je, že jejich zdokumentované neúspěšné předpovědi, jako například „Bitcoin's last stand,“ zůstávají veřejně dostupné a slouží jako trvalý důkaz jejich chybných úsudků.

*Budovat komplexní
systémy bez
zpětné vazby je
nesmysl!*

Vývojové fáze nocoiner syndromu

09

Nocoiner syndrom se projevuje v různých fázích vývoje, přičemž jedna z nejpokročilejších fází se vyznačuje propagací alternativních digitálních měn bez kritické sebereflexe. Autoři dříve zmíněných článků jsou toho příkladem, když nabízejí své řešení kolegům „smrtníkům,“ kterým stejně jako jim „ujel vlak“. Jejich propagace digitálního eura, jak je vidět z článku „Digital euro: Debunking banks' fears about losing deposits,“ odhaluje zvláštní kognitivní vzorec. Zatímco kritizují komunitní iniciativy s otevřeným zdrojovým kódem a systémem přijetí zdola nahoru, které organicky vznikly z internetových inovací, současně prosazují centralizovaná řešení bankovních

systémů, aniž by si uvědomovali vnitřní rozpory svého postoje. Psychologický mechanismus vyrovnávání se s problémem „ujel nám vlak“ se často mění v „postavme lepší vlak“. Tyto snahy vždy selhávají, protože zásadně nechápou hlavní důvody úspěchu Bitcoinu – jeho decentralizovanou povahu a organické přijetí zdola nahoru.

10 *Jak léčit nocoiner syndrom*

I když se může zdát, že hledání pozic blíže ke zdroji tvorby peněz nocoiner syndrom zmírňuje, ve skutečnosti pouze maskuje základní problémy. Je to podobné jako anestetikum, které neodstraní příčinu bolesti, ale pouze ji znecitliví. Tento přístup spíše zastírá psychické trauma i kognitivní disonanci, než aby je přímo řešil.

Skutečná léčba začíná jako každé jiné zpracování traumatu: odstraněním mentálního oparu, pochopením role jednotlivce v příčině zbídačení obyvatelstva a vystoupením z fiat systému, který tyto problémy způsobuje.

Vstup do bitcoinové ekonomiky není pro léčbu nocoiner syndromu nutný, ale podobně jako účinky psychedelické terapie již neumožňuje pokračování kognitivní disonance a okamžitě odstraňuje mlhu. Jedná se tedy o nejúčinnější léčbu, kterou lze nasadit, pokud člověk vidí, že má tento problém. Přijmout existenci nocoiner syndromu je však těžké.

Stát se bitcoinerem, ať už s jakkoli malým obnosem, nejenže nastavuje skin in the game, ale odhaluje problémy fiat systému a mění identitu člověka. Když člověk vlastní Bitcoin, nemůže již vnímat bitcoinery jako nemorální, to by se musel vyrovnat s vlastní integritou a nemorálností.

Spouští to řadu explozivních procesů na osobní úrovni, které vyhodí do povětří kognitivní disonanci potřebnou k udržení podmínek nocoiner syndromu. **Další částí je přestavba morálních a etických základů, směřujících spíše dovnitř než ven a využívajících sebe sama jako referenci.** Otřesení vlastního vnímání statusu, zejména mezi vrstevníky, kteří naslouchali moralizujícím žvástům způsobených nocoiner syndromem, je další věc, kterou je třeba zvládnout, a člověk, kromě léčby traumatu a kognitivní disonance, potřebuje jiný způsob, jak najít vlastní vnitřní hodnotu a hodnotu pro svět.

Pokud osoba trpící nocoiner syndromem využívá Cantillonova efektu, může být nutné odejít ze zaměstnání nebo změnit profesi, případně se přestěhovat. Bohužel, zpracovat to vše může být velmi těžké, ale najít nové kolegy (bitcoinery) a odvodit osobní hodnotu ze svého nitra by mohlo pomoci. Nápomocné by mohly být i samoorganizované podpůrné skupiny (zdola nahoru) pro lidi trpící nocoiner syndromem. **Mohlo by pomoci vyrazit do světa a komunikovat s peer-to-peer ekonomikou založenou na Bitcoinu.** Terapeutické by mohlo být i nalezení způsobu, jak zvýšit bohatství společnosti a stát se jejím produktivním členem, a ne jen „těžit“ fiat jednotky, které lze vytvořit zdarma.

Další strategií, která by mohla být užitečná, je vytyčení hranice mezi „starým Bitcoinem“, který byl hračkou „bláznivých cypherpunkerů a kryptoanarchistů,“ a novým Bitcoinem s institucionálním přijetím a zvýšenou rolí ve světě. „Tehdy jsem si myslel, že Bitcoin je nemorální, ale současný Bitcoin je něco jiného, vyvinul se“ je dobrý způsob, jak začít. Člověk trpící nocoiner syndromem nemusí zpočátku plně čelit kognitivní disonanci, ale mohl by nejprve zažít nový svět, který vzniká zdola, a na konci procesu se vyrovnat s traumatem z minulosti.

Jak můžu já sám pomoci lidem s nocoiner syndromem?

Nesoustředíme se moc na „cypher“ a málo na „punk“?

Definovali jsme vznikající epidemii nocoiner syndromu mezi akademickou obcí, intelektuály, politickou třídou, centrálními plánovači a lidmi, kteří těží z Cantillonova efektu. Popsali jsme jeho příznaky, příčiny, vyloučili související běžný a nepatologický status „nocoinera“ (člověka, který zatím žádný Bitcoin nevlastní) a navrhli způsob léčby této běžné, ale destruktivní nemoci. **Naším cílem je vyléčit společnost z negativních důsledků nocoiner syndromu, jako je závist, nepřátelství vůči svobodným lidem a potřeba ovládat ostatní (centrální plánování).**

Všem lidem trpícím tímto syndromem přejeme brzké a důkladné uzdravení.

To se týká i pana Bindseila a pana Schaafa, které jsme použili k naší případové studii, protože dobrovolně zveřejnili popis svých příznaků a dostali za to zapláceno čerstvě vytištěnými panenskými eury.

Ať jsou v bezpečí, ať jsou zdraví, ať žijí v klidu, ať jsou bez utrpení.

1. Najděte bitcoinery
2. Interagujte s peer-to-peer ekonomikou
3. Buďte produktivní (zvyšujte bohatství společnosti)

PS: Poslechněte si "Nocoiner Syndrome" - song inspirovaný tímto dokumentem

NOCOINER SYNDROM

2024

nogoodkid.com

INSTITUTE OF CRYPTOANARCHY